

Corylus maxima 'Purpurea'

Hoogte	4 - 5 m
Kroon	rond, halfopen kroon
Schors en takken	grijsbruin, in kleine plaatjes afschilferend
Blad	breed eivormig, paarsrood tot donkergroen, 8 - 14 cm
Bloemen	bruinrode katjes tot 10 cm, onopvallend, maart/april
Vruchten	eetbare noten in purperrode vruchthulzen, eetbare vruchten
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	weinig eisend, liefst kalkrijke zandgrond
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt verharding
Winterhardheid	5b (-26,0 tot -23,4 °C)
Windbestendigheid	zeer goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Faunaboom	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, drachtboom voor bijen
Toepassing	parken, boombakken, begraafplaatsen, daktuinen, industriegebied, grote tuinen, kleine tuinen
Vorm	meerstammige boom
Oorsprong	Engeland, ± 1836

Een grote struikvorm die op den duur tot een kleine meerstammige boom kan uitgroeien. De kroonvorm is grillig bolvormig. Het blad is breed en omgekeerd eirond met een dubbel gezaagde bladrand. In het voorjaar diep purperrood ontluikend en in de zomer via purpergroen naar donkergroen verkleurend. De bloeiwijze wordt gevormd door opvallend bruinrode, mannelijke katjes die sierlijk afhangen. Ze worden circa 10 cm lang. De vrouwelijke bloempjes zijn roodachtig en onopvallend. Deze bloeiwijze verschijnt ruim voor het ontluiken van het blad. De eetbare noten worden omgeven door vergroeide vruchthulzen (schutbladeren). Deze zijn langer dan de noten en hebben eveneens een bruinrode kleur. De noten hebben een doorsnede van circa 2 cm. C. maxima heeft een diepgaand wortelgestel. Is zeer sterk en weinig ziektegevoelig. Kan goed tegen droogte en verharding.